

Hallo Jesus! Er du her igjen?

Det er jul. Igjen. Hvor ble det av alle dagene? Hva skjedde med mandagene jeg var motløs og som syntes uten ende? Eller ting jeg grudde for eller utsatte? Det gikk vel bra da. For nå er jeg i mål, på et vis. Og ikke har det vært så veldig stress heller. Så enten har jeg glemt å gjøre noe eller så har alt bare blitt litt enklere nå som barna er et år eldre. Eller så har jeg blitt litt klokere og bedre organisert, men det tviler jeg i grunnen på.

På julaften feirer vi (enten vi liker det eller ikke) at Jesus ble født for over 2000 år siden. Men jaggju møtte jeg ikke Jesus på kiwibutikken for leden. Altså jeg møtte selvsagt ikke Jesus da, men jeg så en som sto og solgte Folk er folk. Det var kaldt og jeg hadde dårlig tid, så jeg tok en omvei. Men etterpå tenkte jeg på at Jesus sa det du gjør mot en av disse små, det gjør du mot meg. Eller noe sånt. Og at hele verden sulter mens jeg spiser serranoskinke, og da angret jeg. (Og hanen hadde ikke galt tre ganger en gang). Men da måtte jeg rekke barnehagen, så jeg skyndte meg videre. Senere på kvelden, da jeg hadde trent, fikk jeg det for meg at jeg

skulle kjøre tilbake for å se om han fortsatt sto der. Det var iskaldt og jeg var svett, men planen min var å kjøre forbi, rulle ned vinduet og stikke ut en femtilapp. Han var ikke der og i ettertid var det kanskje like greit. Jeg følte meg litt som Albert Åberg som forsøker å lete opp gutten han slo da fotballen hans ble borte. Fordi han har dårlig samvittighet tar med seg en lekebil som han vil gi til gutten. Men når han finner ham, så blir gutten redd og løper sin vei. Jeg vil jo ikke ha rykte på meg for å skremme Folk er folk – selgere på Kiwi, for å si det sånn. Men neste gang han sto der, så gikk jeg ikke forbi. (Gå inte forbi!)

I hvertfall. Til alle mine kjære lesere (dere er dessverre ikke så veldig mange ☹): Jeg ønsker dere en riktig fin jul! Jeg setter stor pris på at dere leser bloggen min. Virkelig. <3

